

PÉNZÜGYI JOGALKOTÁS

Inségadó. Az 1922. évi I. t.-c. 29. §-ában nyert felhatalmazás alapján a népjóléti és munkaügyi miniszter az inség-nyhítés költségeinek az 1930/1931 évben való fedezése céljából egyszeri inségjárulék kivetését rendelte el. Ezt az inségjárulékot jövedelemadófizetésre kötelezettek tartoznak fizetni Budapesten, a törvényhatósági joggal felruházott városokban, a megyei városokban, végül azokban a községekben, melyeknek lakossága az 5000-t meghaladja. A társulati adó fizetésére kötelezettek pedig ezeken a helyeken kívül azokban a községekben is, amelyekben az előírt társulati adó összege az 1000 pengőt eléri vagy meghaladja.

Ezt az inségjárulékot az itt megjelölt helyeken azok a jövedelemadókötelesek tartoznak fizetni, akiknek adóköteles tiszta jövedelmük az 500 pengőt eléri vagy meghaladja, továbbá azok a vállalatok, amelyek társulati adót kötelesek fizetni.

Az inségadó kivetésének alapja az 1930. évre kivetett állami jövedelemadónál alapul vett és az illető város (község) területéről származó 1929. évi adóköteles tiszta jövedelem, illetve az 1930. évre kivetett társulati adónál alapul vett 1929. évi adóköteles nyereség.

Amennyiben az inségjárulék fizetésére kötelezettek jövedelme egészben vagy részben nem annak a városnak (községnek) területéről származik, amelyben a jövedelemadó kivetése történt, a városi adóhivatal (községi előljáróság) köteles az illető várossal (községgel) közölni azt, hogy az illető adózó jövedelemadóalapjából mennyi esik az illető város (község) területére.

Az inségjárulék kulcsa a jövedelemadónak, illetve társulati adónak 8 százaléka.

Budapesten a jövedelemadó fizetésére kötelezettek — a jövedelemadó nagyságára való tekintet nélkül — már évek óta fizetnek 8 százalékos inségadót. Ez az inségadó az 1930. évre is már ki van vetve úgy, hogy Budapesten az 1930. évre ezen itt ismertetett rendelet alapján újabb inségadó kivetésének nem lesz helye. Kérdéses, hogy miként történik a Budapesten befizetett inségadó elszámolása azokkal a községekkel, illetve azoknál az adózóknál, akiknek jövedelme vagy annak egy része nem Budapestről, hanem olyan városból (községből) származik, amelynek inségjárulék kivetéséhez joga van.

Különadó. Az államháztartás kedvezőtlen alakulásának ellensúlyozására a pénzügyminiszter „A kiadások apasztásáról, a szolgálati vagy munkabérvizonyból és a tantiémekből származó jövedelmek megadóztatásáról és egyéb

rendelkezésekről" cím alatt törvényjavaslatot terjesztett a képviselőház elé. A kiadások apasztását az állami közigazgatás és az állami üzemek tisztviselői létszámának a kihalási rendszer alapján való leszállítása és ennek folyományaképp a személyi és ezzel kapcsolatos dologi kiadások csökkentése és egyéb apróbb jelentőségű intézkedések vannak hivatva szolgálni. Miután a pénzügyminisztérium sem táplál vérmes reményeket aziránt, hogy ezen intézkedésekkel a kiadások a közeljövőben lényegesebben csökkenmi fognak, az államháztartás egyensúlyának biztosítását a bevételi oldalon: adóemeléssel kívánja keresztülvinni.

Az adóemelés ez alkalommal azokat a nem fundált fix jövedelmeket érinti, amelyek eddig is teljes összegükben szolgáltak adóalapul. A törvényjavaslat szerint azok a jövedelmek, amelyek az alkalmazottak kereseti adója, továbbá tantiémadó alá esnek, az eddigi alkalmazotti kereseti adón, illetve tantiémadón felül külön adót is kötelesek fizetni. A külön adó alól mentesek a heti 30 pengőt, illetve havi 120 15. §-ban felsorolva nincsen, azt a mérlegszerű nyereségből nem szabad levonni. De nem vonható le a megnyitó mérlegben 48.000 P-vel szereplő felszerelésnek 6400 P-ért történt eladása folytán mutatkozó 41.000 P veszteség sem azért, mert ez a veszteség a zárszámadás egyenlegében kifejezésre kell hogy jusson abban az esetben, ha a szóbanforgó berendezési tárgy a vagyonszámlán az üzletév első napján a fentjelzett összeggel fel volt véve és a zárómérlegben az eladás folytán már nem szerepel. Ha tehát a mérlegszerű nyereségből levonásba hozatnék, ez a számszaki művelet azt jelentené, hogy a 41.000 P-vel az adóalap kétszeresen csökkentetnék.

A városnak az üzemében fekvő tőkéje után fizetett kamat és a város központi igazgatásának költségeihez való hozzájárulás a mérlegszerű nyereséghez hozzáadandó. (Közigazgatási Bíróság 9852/1929. P. szám.) Panaszos azt kifogásolja, hogy a város közlelmzésési ügyosztálya részére a kamatszámra terhére folyósított 91.924 P 50 f-t és a város központi igazgatási költségeihez fizetett 16.800 P hozzájárulást a mérlegszerű nyereséghez hozzáadták.

A bíróság a kifogást alaptalannak találta.

A panaszban előadottak szerint a szóbanforgó kamatot az élelmiszerárúsító üzem a tanács által felvett beruházási kölcsönből az üzem részére folyósított pénzösszeg után fizeti az ügyosztálynak, a központi költségekhez hozzájárulást pedig a gazdasági irányításért és a revízióért fizeti.

A városnak az üzemben fekvő tőkéje az a betét, amelyet az üzem tulajdonosa az üzembe mint vállalatba bevitt. Az üzemben fekvő tőke kamatai az 1927. évi 400/P. M. számú H. Ö. 13. §-ának 12. pontja szerint adókötelesek. A kölcsönt